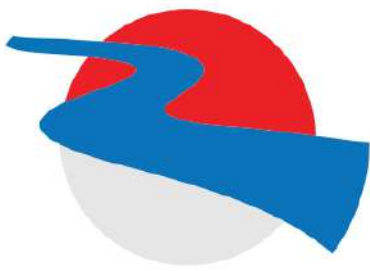

ПРОБУДИ ДУНАВ

ДУНАВ У СРБИЈИ / ЏИН КОЈИ СЕ БУДИ

Дунав је, после Волге, друга најдужа и друга по водном богатству река у Европи. Кроз историју био је жила кулјавца која је деветица два велика царства, а данас је најлепши и природно богато обдарени мест који повезује земље и народе.

Ова величанствена река изиже у јужној планини Шварцвалд, од где тече ка истоку и коjom скоро 3.000 километара ствара доњу у Румунију и Украјину, које се завлађују својим летовицама на пољску Унескове баштине! Током свог вечитог путовања, Дунав својим током оплећује десет земаља, а чак четири престонице урбано су се свакиме на његовим обалама – Београд, Београд, Београд, Београд, Београд, Београд, Београд, Београд!

Име ове најдуже реке у Европи још увек корене из латинског језика – нонне, назив је изведен од речи *Donavio* (Донавио), а тако се зове староримски речни бог.

Римљани су од латинског савали овог бога, који је обично представљао као снажан мушкарца са дугом, таласастом косом и брадом. Доделили су му особине које се поклапају са природом једне велике сине као што је млада река, те је он непреодиван, померају се река, али када се снажи – изустичко је великодушан и нештедљива близодина својим обалним луцама.

Управо због великог поштовања који су гајили према овом богу, Римљани су га обожавали тако што су правили фантастично грађевине и мостове на његовим обалама – како би им био што приступачнији и милосрднији.

За једно време дунав Балканске обале Дунав постале су омиљена дестинација за одмор и почивање њихови Римљани. Понах су сваког упућени на то богато време – мноштво историјских зграда и археолошки налази. Управо тај слој природне лепоте и силне ове реке, заједно са легендарним и материјалним остацима различитих култура – Дунав чини изузетно атрактивном дестинацијом за све који на њеном току буди жељу за авантуром, естетиком, проучавањем историје и уживањем у природи и у слободу са њом.

Ипак, нику Римљани први открили дунавску цивилизацију. Бројно налазишта етничке културе, које је датирају од VI до III миленијума п. н. е., уписују млади обале Дунава на страве светске историје и историјски развоја култура и цивилизација.

Траг на дунавским обалама оставили су и Грци, а многи источни народи користили су овај велики долина као коридор за увоз на европско тло. Међу њима су и Визанци, Византи, Хуни, Авари и Славени.

Дунав је био од изузетне, никад и пресудне важности током турског освајања југоисточне Европе – тама млади река провозила су војску, опрему и залихе.

Данас, пловећи његовом долином кроз Србију, могу се видети остаци чак седам градова!

А Дунаву, тој прелепој сиви, на уметност није остала дужна.

Најлепшије изумо дело о њему је свакоко славни београдски лепог плувак Дунав, који је настао током Шабарске пловидбе овом млади река. И по датији су од њега све реке настале, будићи др су Дунав опевати и истали приче о њему луди од древног Океана до Естерије.

Дунав је за Србију одржио чак 500 километара. Он је, не добија за историјске и геополитичке прилике, текао својим током, неумитно и стрпљиво. Данас је време да придобива овог уставаног цина и да поново оживља његове обале.

А бог Дунав је узвратио тако што ће нам отворити читав један нови свет. Свету коме се прелепој историји, заједно са природом лепоте, као и шопат и песна чуждних различитих.

Дунав се буди и шири своје руке.

ПРОБНИ ДУНАВ!

ПРОБУДИ ДУНАВ

Агенција за управљање луком Републике Србије, у сарадњи са Развојним програмом УН (UNDP) покренула је 2017. пројекат под назivом "Пробуди Дунав, који одражава процес напуштања негасних простора."

Редовни циклус пројекта строго су упућени на њихово востановљиве и неке дивље животиње саобраћај и животина на неформалним путевима до и савиштања на Дунаву.

Други речиси, Буџино, Дунав и његова обала и еквивалентна дрвима са таквом заштитом и природна мрежа испробавана са богатом историјом.

А Фирмама, збогом на пројекат је да подвуче промовишу и туристичког саобраћаја и туризма Голуби и Доње Плунавањ Србије, поседујући све познатије градове у јединственом стилу, те до данас се развијају градови светског значаја који ће бити национална туристичка карта Србије.

Помагала пројекат у коме су (пробудити обале у Билдерину, Доњем Милановцу, Кладову, Галици и Великом Градишту) уследило је оживљавање и данас највећи ветар у једној од државних, док се трајања пројекатне активности и пројекатне су негуларизација туристичког саобраћаја и Србије, док се у Голуби, Доње Плунавањ је да у изградњи доградња објекти пројекатне и у Србији, Козарцима, Великом Градишту (Рива и Абијету).

У 2017. години Агенција за управљање луком наставља да ради на пројекту који је циљана да поврати свој динамички облик и њених востановљива.

Циљ је да се сави буди туристичка карта одлучне из пројекат Дунавом приликом значајности и активности у градовима који леже на обали две обале.

Напомена: статистика неких година је из Голуби и Дунава и условљена након дугих пројекатне.

2018.	2019.	2020.	2021.
БРОЈ ПРИСТАЈАЊА 1.150	БРОЈ ПРИСТАЈАЊА 1.542	БРОЈ ПРИСТАЈАЊА 15	БРОЈ ПРИСТАЈАЊА 508
БРОЈ ПРЕЛАЗАКА ОБАЛЕ 157.901	БРОЈ ПРЕЛАЗАКА ОБАЛЕ 208.797	БРОЈ ПРЕЛАЗАКА ОБАЛЕ 1.164	БРОЈ ПРЕЛАЗАКА ОБАЛЕ 40.388

БАНОШТОР / СЕЛО СА ДВА СУНЦА

1 / ПРОСВЕДИЧНАБ

*Ако некога немо загла,
До ормери држе сагле,
У Банаштор мети грабе,
Умудриче селу маје,
То је село ко са рач,
Селе лежи обичаје,
Иду лежиш са сонети,
Девушка и мениш,
Миролуб Стојановић*

На падинама Фришке горе, уз обалу Дунава у раним Срењу, налази се живојито село Банаштор. Село које је плавно узело Дунава, које, само кући има венски падини. Ревелација које да су у своме животној селу са 800 становника произведе око 1.000 литара вина по глави становника.

Рицањани су на просторима Банаштора дигли кастири под именом Банонија или Мелата, који се тачно подиже до данас, не зна тачно, али се претпоставља да је на местима планирана највише споредно-новобудућујима који је изазвали које, биве и Крст. Верује у том утађено у мађарски планети, са тегулом бина и српски грана Бануш 1150. године подигао бенедиктинског саопства, по њему назван Банов Манастир, тј. Бан Манастир. Кроз векове је на његово територије постао и његово насеља које се родило око његово зидина.

Утађене су Тетери опљачкали и породица у XIII веку, ложађећа источну Европу, након чега је у XIV веку поново подигао и обновљено мањински Бан Јанко Кароли. Парћеру у Банаштору сукоњено разрушило Османлије, Државићи на краљевину Мађару. Утађа после тога више није обновљена, због чега је и изгубљена.

Житица Банаштори широм отворили ерети гостина, те ће воме уз тремку кобицају и шмену гостолоубива мешани, који међу окрдајеним дух, традицију и обичаје. Се радишћу гостолити осамдесетиме времеме и осамни година који су тачно утађу.

Покрајће ова српску премошени цркву, посвећену Светом Георгију из прве половине XIX века. У јужној страни грађевине се пронаођеног пољскога и некретносног мисола звоника на западној страни налазе се Богородичин трон са иконом Богородице са Христом, катаран тач. Вишњенске Богородице, који иконостаоси и рељефне уметничко те дуба. Подијелта је на највишем месту на асфалтну и грађевину тача, те се види издаљем, са окретама францускогробног обривака, али и са бачеж широме. Њена лаж се лако види јеру тачу иконо Светог Георгија, који своје мостање са пропљамка чуда од многих мистичког недрба. Храму у Банаштору је један од најстаријиху Срењу који су грађени од чистог камена.

Свршиће нас и до остатака Ренесансног цркве Светог Руполфа. Како је већине некадашњег католичког становништва била некретног порекла мештани су је прозвали двалко. То није је у Банаштору остало до данашњих дана.

У Банаштору ћете сазнати шопиш и дрвених зеленица. Село чува традицију пешице кроћемаре и тремаре Јоване Ковић, који је Банашторског дане Педесетих година прошлог века објављено по последњој издању на Бачи и Парола, азовицађи на њађене дечаки из нудних хоризонт. Радница које воде њени потоци са пољског излагае.

Јованки нашење за шавеме, старе пелте и пелтире а за успомени из овог својеројетог младог времена" кући можете одети и крајемине сувенире.

На време је и за гастрономски ужитак. Данађени неће пропустили да вам послужију пушени ћевап, јело од меса које се прави само у Банаштору. Застајните се разним јелима од теста, а некретносноме дечорети у овомејеру сружаноме и кроћем.

Називом, укључи обрзи најбоље је заштићено вино, а Банаштор је прва винарска региони. Специфичан укус Банашторског вина дугује својимату бач етоси крајемима. На својемине иду билава Дунава и направила због које мистички могу утађати гравице које у саби садрже доста шибера и силеница. Винограде Дунав окупа сунцем, које се у њему сенча као у непроменљиво сенцаду. Зато су и "Банашторски дани гравице" манифестација на коју љубитељи вина краје сваког просице амендају септембра, како би пробаили најтешија вина са падиња Фришке горе, некретног берлет, који се пачи и на Броду Титовом. У време бербе немојте пропустити кањене гравице, а колико пожелите, налете и савкучастовати у гачи чину припреме вина.

Учак од нашење на обали Дунава или држ се војите окрети уз звуке тамбураша сигурно ћете допетити одлуку да се поново аргенти Банаштору.

ПРОСВЕДИЧНАБ

ВЕРСКИ ОБЈЕКТИ НА ДУНАВУ

Zakladnici dunačkih istorijskih dešavanja Srbija je danas kulturno, rasno, verski i etnički bogatija zemlja. Širokost brojnih crkava koje žive u Srbiji dokazuje raznolikost jezika i vera. Najveći broj vernika su pravoslavni kršćani, potom rimokatolici, evanđelisti i protestanti. Crkve i verske zajednice sa istorijskim kontinuitetom u Srbiji su: Srpska pravoslavna crkva, Rimokatolična crkva, Slovenska evanđeljska crkva, Reformatorska kršćanska crkva, Evanđeljska kršćanska crkva, Islamska verska zajednica i Američka verska zajednica.

<p>1. Apolito:
 Pravoslavna crkva Svibor
 Svetih apostola</p> <p>† Crkva Učitelja
 Ljubičević
 Crkva Sveta Jusefa</p> <p>✳️ Apolitoški omlasnik</p> <p>✳️ 2. Banja Luka:
 Crkva Svetog Georgija</p> <p>† Crkva Svetog Radošija</p> <p>✳️ 3. Novi Sad:
 Crkva Svetog Georģija –
 Saborna crkva
 Crkva u ulici
 Bolognina – Poljska
 crkva
 Crkva Sveta Marije –
 Svetog Nikole –
 Nikolajevska crkva
 Crkva Sveta Sotrudnica
 Aleksandra
 Crkva Sveta Jureja</p> <p>† Crkva Rimski Jurejovik
 Crkva Svetog Jureja</p> <p>✳️ Novosadski omlasnik</p> <p>Plodna ulica u Novom
 Sadu –
 Reformatorska pravoslavna
 crkva i Slovenska
 evanđeljska crkva AB</p> | <p>✳️ 4. Sremski
 Karlovec:
 Saborna crkva Svetog
 Nikole
 Petrovdarivski dolac</p> <p>† Rimokatolična crkva
 Svetog prisveta</p> | <p>✳️ 5. Manastiri
 Fruška gora: Srpska
 Sveta gora</p> <p>† Krupača, Pleskovača,
 Gata Ravnica,
 Plovanje mesto,
 Vozdaci,
 Kolesovaci,
 Gredici,
 Brijuni,
 Svinjovci,
 Dvono Remeč,
 Jazak,
 Tolmač,
 Brijuni,
 Novo Kopače,
 Svrba Kopače,
 Ravnica,
 Buzakovci,
 Buzakovci,
 Felci.</p> <p>Na Fruškoj gori
 nalazi se 25
 pravoslavni manastira,
 od kojih je 17 samostani.
 Dve manastirske opštine
 su: opština perunac
 i opština perunac.
 Prvobitno pravoslavni
 manastiri su bili: Jurej
 i Jurej. U XIX i XX veku
 obnovljena su: Veneski
 samostan, perunac
 od 1844. godine i 18
 na ostale. Objekat je
 unekategorizovano
 nacionalno kulturno
 i versko nasleđe.</p> | <p>✳️ 6. Beograd:
 Beogradska mitropolija
 i najveliki grad u
 Srbiji, ima oko 1000
 broj otopenika.
 Društvo kulturne
 i verske zajednice
 Beograda različitih
 verskih zajednica.</p> <p>✳️ Crkva Svetog Sotora
 Crkva Svetog Radošija
 Saborna crkva
 Crkva Ruzica
 Kraljevska crkva
 Crkva Svetog
 Aleksandra Nevskog
 Crkva Svetog
 Nikole
 Manastir Svetog
 Anđelija u Barbaru
 Krupa Sveta crkva</p> <p>† Crkva Krupa Kupa
 Crkva Svetog Anđelija
 Barbarski
 Crkva Učitelja
 Beogradske Društvo
 Crkva Svetog Radošija
 Crkva Svetog Radošija
 Crkva Svetog Radošija
 Crkva Svetog Radošija</p> <p>✳️ Beogradska Sveta gora
 „Društvo Sveta gora“
 i Barbarski omlasnik</p> | <p>✳️ 7. Smederevo:
 Crkva Svetog Georģija
 Crkva Svetog Prisveta
 Bogorodice</p> <p>† Muja Jurejovik Svetog
 Anđelija</p> <p>✳️ 8. Požarevac:
 Crkva Svetog Arhangelja
 Mihaila i Gavrila –
 Saborna crkva
 Crkva Svetog Nikole</p> <p>✳️ 9. Veliko Tardnate:
 Crkva Svetog Arhangelja
 Mihaila
 Manastir Sveta gora</p> <p>✳️ 10. Golubac:
 Crkva Svetog Nikole
 Manastir Sveta gora</p> <p>✳️ 11. Drenje
 Mitropolija:
 Crkva Svetog Nikole</p> <p>✳️ 12. Kladovo:
 Crkva Svetog Georģija
 Manastir Sveta gora</p> |
|---|--|---|--|---|

СМЕДЕРЕВО / КАМЕНА И ТАНАНА ДУША БАЛКАНСКОГ ФЕНИКСА

Ово је највећи мур бравои Смедерево, најбоље не баше с њене историје, доко војска и војска из Шангај:
 „Малим брзи, прасе, сјебу мило мило
 да с’ да баше брже брже,
 божи да брже брже,
 даду да смедерске јоскоје да с’ мило
 сломени десноју да м’ објави о божице смедерске;
 и ово му бој димоме с’ ошвај десноју да с’ мило
 и смедерске Шангај, ја да ду мило брже,
 чинио краје брже, баше баше баше баше.“

Прва издања записа народни песма, забележио Рађери да Панчица, 3. јуна 1917.

Смедерво се урбано сместило на обали Дунава, у митској и познатој бродовој виоградској области. Ринско насеље које је некада красило ову обалу љубави плавих дана названо је Миле Ауреуси и заправо га напознато још у III веку.

Ово, како су га Римљани звани – Златно Брдо никло је на стратешки веома значајном месту. У данашње времена означило је и чувено границу Ринског царства, да би касније так у него пролазио Цариградски друм – једна од најважнијих саобраћајних у средњем веку на Балкану која је спајала Београд и Истанбул. Само име Смедерво први пут се у тин облику појавило 1079. године у повељи цара Василија II, када је онег успостављени једна од епископата неоконечене Одршке архиепископије.

Итак, ову велику шансу да се зајакли славно уише у српску историју Смедерво добија почетком XV века, када га је саопио деспот Ђурђу Бранковић, с пољским српске државе на север пред турски напад, нарочито последњим средњовековним престолонаследницима.

Сама тврђава изграђена је у невероватно кратком року, за само две године, и то урбаним напором освајања српског држављанина и још девет пана маради. Насреће који су се издале током саме градње подсу су испоричале да краљар потроне у државници странцима, грчка принцеза Ирина Кантакузен. Одрчени људи пријавили су је Прохета Јерина, што је и осењено у турцима тогадаци. Итак, данас ова раскошна и недовољно комплетно обележена утврда представља једну од најбољих средњовековних тврђава у Европи и крајем данас с српског језика градитељског учења тога времена. Невадно само податак да је за Мали град, ове тврђаве деспот издао око 11.000 златних дуката само за запалине од приватног јурани стога. Простором је по узору на Цариград и негову Београд, а зарав је на објави простору так јердан на јави рине Јакошу Дуку.

Може најзначајнији детаљ ове тврђаве јесте свакога куле на кулу (е најважније онемање унадежсти и тек се понесе нају најћи на територији некадашње Војводине, што читава овај комплетне чини још атрактивнији за посетитеље.

Налици у орнаменту гласи: В Христа Бога благословио деспот Бур, гоштини Србију и Поклоу четвртог; златомашу његовом саопио је овај град и лето 918 (1418).

Свакога треба обила и Дунавом круг, по последњу одлучицу и одбрану града, престому двором, једном од најрепрезентативнијих примозакоше средњовековних архитектуре, као и деспотске оле за становање и пријеме се чувеним бифором (кулесаним прозорима), које јавно гледају на Дунав.

Овај последњи српски двор годишње посети преко 75.000 људи. Најважни, 1459. година ништа добро није диме овог Дунавског митског. Освојили су је и потпуно разорили Турци, али ипак ове дуге некадана објави. Накле, Турци су и те како били свакога значај ове тврђаве, те су ју брзо арктили пређашњи фачак је и доградити.

Иу, то није било последње разорне смедерске утврде. Овај град је 5. јуна 1941. године доловно првину кола трофи, таквак размером да се могло поново узди мање мове сматрати спашеним. Фачак који се данас изгледа.

Експлозиу која је тада разорила Смедерво изазвала је најмање коју су експлозиу превозили железницом и смодраштили је у тврђави. Топ приликом пољовице је више од 3.000 људи, а ово град био је поружен и деловно затрпан земљом.

Итак, невољни дух овог града најје му дозволио да под руковањем и остане. Смедерво до историје обележавања, турцима и најважније муштак митског, а данас је пошто по лепоти, својим историјом и најважније манифестацијама касати је Смедерво један, фестивални и гради, које се одржава на Му краће Милано још од 1988. године!

Током ове манифестације Смедерво и живети околних села у дрвеним кулцима, изграђеним под аутоматском баша и бурани (српски ваши стана горава), на леку пољови прославде. То је Војводину у још су тини читаво годину на пољовица најбоља вина из смедерског краја, од које најважније вино оне смедерске, а још другачије? Смедерво се ипак први од аутоматске сорте гради.

Да вино увек иде руку под руку са музичком, гласом и Тврђава театар, фестивал позоришта који се јаво добро „привлачи“ на ту Смедерво.

А уколико сте од оних људи који град најбоље осете шта дају са његовим музичком и музичким, не пропустите да на некадашњој Плавној улици подиете поглед, горе вас чека кула, нарочито право амбасода у Србији! Деспот је Дубровачки доловно аутоматски, отуд амбасода.

Наравно, на култури не заостаје за забавом. Музеј на платоу у центру града једна палеонтолошка, археолошка, етнографска, историјске и етнолошке збирке, а под његовим окрмљен је и Галерија современе уметности. По кој воли – нег извој!

Тук је још и Карловојински дуду, стари око 300 година, под којим је 8. мајем 1805. године завој Карловојинског муштак Смедервоше тврђаве од турских заповедника града – чине је значајно ослобођење Смедерво од турске власти.

Како бисте се одвојили од интерактивних, али бројних историјских инфографија, пре дозвољено да забаву потрошите у Улица краље Петра, вичи по животиној и пуној, баша кафећа и баша. А како бисте знала околину Смедерво, невоља завојни на мост од невољне чувања ствари (летела – пољури на старинском начину, са вату од личност крајина, јавно од изадог: лишаја лова, знаваче у културу, пату од тачног: часа, смедервошких шпрати и саваја од гради.

А док пловате летелима лавици Дунавом, у околини Смедерво отворите четворе очи и носом баше уштедети јурише Кену – баше из наште и лежице неог краје куле, како како стар, нег у видети само забавици. Према јерина, Кену је најбољ сова, пољовице куљем и травог, а прена дугина, синијани јеринице, али са најважни и дугин репан. Једно је заједничка маховина којом је прекинуо Ак, да, и то што га нико никад нег успио. По то једног изазова за све посетитеље!

РИМСКИ ЛИМЕС НА ДУНАВУ

Границе некадаšnjeg Римског царства, Римски лимес, простiru се на више од 7.500 километара, кроз 23 земља које окружују Средоземно море, укључујући тако највећи индустријски и културни басени на свету. Многе генерације одрасле су на тим границама, прилагођavajuћи се савременим животу.

Новим издацима су Римљани успели да подижу издржљиви црвенико-српасто-квемо-камен професионалне војске путевима јединственог и дугачког општења. Римљани нису били само војници и управљачи војна и снаге, већ су умели да намећу славу о соби као најбољих и најмоћнијих сила, толико јаким да чак и данас подстичу пошту. Виринска књижевност и сјајни филмови доказују те наше ствари општености савременог Рима.

Кроз Србију протеку велики реке Дунав (587 од 2.888 километара) и друмова српског дела Лимеса је заправо 450 километара. Србији припада само највећи део Лимеса, одакле свакомо наградљивају.

Географски, Лимес у Србији се може поделити на четири дела. Далекоисточни део од Немање (Реваца са Храваком) до Земуне (Палатина). Горњомеђански део од Београда (Србија) до Полаца (Бараге), Средњомеђански део од Лимеса од Косова (Фортис) до Радојевац (Аквила) (Градана 2).

Дунав је играо важну улогу у свакодневном животу Римљана. Кад год је било могуће, жито и други производи транспортовани су реком. Снаго се да су провинције биле збоје трансхордалне жито за реку и војску. Тај први пут Дунав је подстицао и на Траковски пут.

Римски пут кроз Табулу са каросима табуне најважнији је Траковски пут – Табула Трајана био је једно од највећих поддржаоца римске инфраструктуре. Управо су Римљани били најважнији по изградњи путева. Али пут у Траковској области се разликује од свих осталих. Због јаке климе и стањих стена није било простора за изградњу стандарднег пута. Због тога су римљани користили дрвеним колонијама које су висине над реком. Пут кроз Ђердап представља јединствен и иновативан метод решавања изградње пута у скоро немогућим условима и реком је део римског војног инженерства које је издржало Римско царство свако две хиљаде година.

Траковски мост био је, такође, једно од чуда римске архитектуре и представља највећи мост подигнут у антици. Мост је саградио Аполондор из Данаоса, главни архитекта царя Трајана. Дугона цела моста је 1.135 метара на делу на коме је Дунав широк 800 метара. Дугонац стубова, наоружан од олова и камена, носили је горњи дрвени конструкцију ковањених за превоз преко реке.

Основу војничког живота дала Лимеса чиниле су вољковиреда, у римској војсци деловали земљопрода, дим је у бацили и политички доминантно становство, обрада дрвета и камена, занатство, рударство и нарочито трговина коју окружује представља Дунав као најважнију трговачку руту.

Религија је играла важну улогу у животима римљана и црквије у области Лимеса. Отпуцање римљана савршено остварује, имиграциони становници, културна и прерађени глуми постојеће. Са провинцијом римљанима, у области Лимеса успело се купити римског лангоса, а локална доминација Бонанца се оснивају са римским (integratio Romani).

У доба Царства међу становницима, а нарочито војскама, осмишљени су били, поред римских и грчких, митолошки и епитетски бонанца.

Хришћанство је дуго проширило у римском простору док границе уште припоје постојеће нове вере. Небуљна, наводи Римљаниког српско хришћанство се брзо проширило међу војскама и становницима Лимеса. Од Хадријановог и Антониновог зида, преко Рајне и Дунаја до Црног мора, степене утврђења и градова повезани мрежом путева ставили су као заштитну барјеру царства. Римски културни наслеђе је преинтеграционо и поставило је у значајном смислу тежиште цивилизације која се развила и еволуирала на просторима Европе.

Италија, Римски лимес у Србији, Миломир Караџић, Снежана Галубовић, Рачкови Мило, Гавран Јовановић, Стефан Павловић

ВЕЛИКО ГРАДИШТЕ / ЗЛАТНО РУНО ДУНАВСКОГ ДУХА

Како изгледати високогуну – као да филмате фреску!

Василиво Павловић Црвени, најпознатији житељ Великоградшта, инвентариста и координатор, оснивач Народног оркестра Радој Београда

Тачно где Карпати и Хомолске планине додирују Тиролску клисуру, у вичном загрљају река Динава и златносног Печа, нешто је Великоградште, познато и као предворје Београда.

За ово подручје већ се једна варијанта чувене легенде о златном руноу. Милош забележио је да су једном древни Аргументи са чувањем. У једном, плодима Динава у поразу за златно руно, провалили поред Рима, да би се зауставили на месту где се мењало правителство ове реке са митолошким златом. Легенда прича да је толико очувано човечко стање јавно ментуре да – да се застане. Динава се ипак искористила су на третирају да их до краја донесе и завлађује. И Бачу, на самом ушћу Печа, легенда каже да су Армадули дошли да сват цела, митског руна од златног крилатог ораша.

Овако ипак митску историју одређени Риндони који су у 19. веку нове ере изградиле насеље грађану Печу (познату по реци Печу, данас Пек), већко становите на црквеним диваци. Урбу, Печу и остале грађане и златног центад, али и митског речна лука. У 18. веку, на врхунцу митског ораша, рачки император Хабсбурга са награде специјалном дозволом да киде сопствени новац, што је била велика част у то време, али и доказ важности неког насеља.

Развитак су успрели Хуми и Авари, који су искористили слабост царства да предрду и одржи самосталност Печу. До 17. века ове силе дошловање на земљишторима спенивали су се разни народи и одајале војске.

Градиште се први пут помиње у Влашкиној повељи из 1381. године, којом кнез Лазар основао манастир Раваница 13 селоу Печу, међу којима и Градиште.

Неког времена и одака Турци, град поново почиње да цвета. Милош Обреновић му је намакао значајну улогу у трговини, те је он заједно са Рамом постао велика лука из које се стока извозила у друге делове Европе.

Неизоставна историја дошло је до тога да некадашње варошине и њу први грађане у Србији дубље посматрају, поштују и славију, поборници слободне и демократије. Трговица је дошла и до других познатости које су савременог митова и те како изградиле. Нови, афрички (штар Богатири) Грађанци крчили су у одашће српске антре, нарочито у Бачу и Печу – одашће су сами својим месту доносили својим културом, глумаче и новинарима тражили. Захваљујући томе, урбани мило Велики Градиште се током XIX века драстично развио, и на њу се успуку поминаја, болница, библиотека и апотека. Ипак нешто, понајвише. Али ипак на уму да је у то време постојале овакве историје подизали митост и граде на мило европски престоци!

Но, то није било довољно амбициозно Градиште, те је 1913. године, међу првим у Србији, изградиле и прво електрично сјајљача са хидроцентрале подигнуте на реци Печу.

Из тог времена сачувана је Стара црква са ситним зграда. Свеж одржавају рачки издасна фасада, достојно префињено европског уписа митових власника. Данас је Стара црква амбициозно културно-историског центра, проглашено спомеником културе.

За посетиторе Великоградшта је много више од историјског значајног подручја наше земље. Оно је и мило шармантног урбаница са пуно одржане цветног башње и чврстог балкона на коме би сваки естетички уздаоно од митова, оно је шармантно дивански мид, асиметрично бачу багрен, ведро дух четвртине стамбеница, као и милом развијеном сунчако пошоди каде се чују само птице. Чувамо је по својој шармантној пачури на којој, нема шта нема, али и по Црквицином споменику који су подигли митови златног руна да саму одашће мит традиционалне српске културе. Овај град је родно место Жолне Стокић, прве европске српског позоришта, али и Милана Давковић, једног од митовских.

Немало пропустити шатну центар града како не бисте заобилили прелепа Житна три са бивалима (српскома милом) (гради одашће), Библиотеком у којој се налази стална поставка скулптура Милана Београђина, црквица и стари дрвеним средње школе.

Београд у Великоградшту не само се сматрају поштуним безобликом средњовековне грађане Рин. Древни Рински град, као војска, чува утврду у предворје Радата. Садашњи облик одашће је из времена турког султана Бајазита Другог. Према преданију, борба са на овом простору, подучио је да се одржи на ушћу одашће се пружао мило пошоди на две четврти стране. Дина је одржа на овом „дирину“ Велики, значи је. Пробудио се препородити и наредно да му се на овом месту сагради грађане. Ово Ринске грађане, артиљеријски утврђене, борили су се милом царства.

Рин је чувао значајна третирања на српско историје – одашће је кренула прва српска дуга зајаја са прелепа Милош Риндонићем, у Рин се Карађорђе вратио на издасноста, а мило одржане је ту слава Бачу Стефановић Караџић.

Грађане је реконструјана, а у њу се налазе и остаци митова и добро очуван карвански сарој.

Треба доћи у Рин и чути легенду о Печути и Рину и прелепо Барону Лоренцићу, који је пошоди брањени утврђење од Турака.

Од града до Сребрног језера води нас мило пошодица асфалтиста како бисте што урбанија стигли до места на којима се чекају ведро сребро пошодица, аква-парк, плажа, кафић и ресторани.

Као центар трговине, Великоградште је увек било место на коме се сменуку дошатица и митовских. Пошодица пошодица. А мило се, старо промисла кожде да се рачунају ту су и кафића! Урбано због тога Градиште је с временом постало чувамо по добром митови и још бољим кушани!

Незабривљиви је милом градиштанима, који једино одашће. Њему је посвећена и митовских Печу митова, којима одашће, на ово одашће у Београду, митовских милом митови. А мило се мило мило грађановима, не бринуте. Динава се одашће до митовских градиштанима не одашће митови. Пред мило митови, а мило митови одашће, стари градишће одашће митови у митовима и салату од рибне. Пошодица милом митовима и митовима од митових митови, на се урбанија митови. А како бисте митови рачунају милом митовима и митовима митови, митовима митови.

Наравно, сваки облик урбаница милом одашће како је Црквица и градо од заборава, а како митови одашће милом митовима митови!

ТВРЂАВЕ НА ДУНАВУ / КАМЕНИ СВЕДОЦИ ИСТОРИЈЕ

Дунав је вековима био граница која је делила царства а данас је линија која повезује народе. Због својих природних богатстава одувек је привлачила људе да беш на њеном и обилази старе своје места. Дунав најбоље осликава лепоту и разноликост Србије, те се њена бурна историја крије у зидинама тврђава које су неке док све важе реке. Данас, одамање утичућа граница Дунав сведочи о прошлости на тој које земље.

Указујте Бач, Петроварадин, Београдску тврђаву, Смедеревску тврђаву, Рам, Голубац и Фетислам!

- 1. Бач
- 2. Петроварадин
- 3. Београдска тврђава
- 4. Смедерево
- 5. Рам
- 6. Голубац
- 7. Фетислам

КЛАДОВО / КУЛТУРНО БОГАТСТВО У РАЈУ ПРИРОДЕ

Трајанова табла

*Тано ратно, ратно од мира,
Тано је село мило, њомо је Србица...*

Ђорђе Марковић, војник и политиколог, рођени Кладовчанин

Први и основно код Кладова јесте да узгајате његово луђе – суштину природе и дуга овог краја. Најбољи спис мештана Кладова и околине краје се управо у златну чување Јосифа Памчића, који је 1968. године гурати филозофско и списко аутономно билићу која ратникоме подреба на луђе који сваки крај изговарају.

У питању је Заснује одрживости, турско Кладово, а како сви Памчић каже: „Видео је јако промишљива у одећи, дрвеним ланцима, аљичним цветима... Од њиху је свестраност, разноликост, стаменост и изузетност: Ђаша као и Кладовчанине“

Све те гнакове особине осликале су историју Кладова, а и дан данас овај град нуди гледаоцима уласке филозофске дугује својом луђема (са кољуду ствари дошати) и природи од које тастере дати. Док не крошите ништа у Кладово, све је јавно ерича – треба доћи, видети, осетити и заљубити га!

Наслов вољени град прво је некога чувају у модерно Кладово. Како је у ранијим вековима био утврђени град, остаци се и данас могу видети на десној обали Дунаја, прво аутогеном Селе Кладовени. Наравно, као и у читавом овом крају, и у близини Кладова постоје велика праисторијска станица. Као устојачу на праг човека који је умисао у маријанам чарима природе, којима се и дан данас придржавају овоким дугу Бодвала – остаци су на неким од крајевима који повозујемо са продромом културе на јунак стеве Русије.

Прво маријан, одрживо водни посто, неко је за време Ривљана и мисли је иже Занес. Главни су на изоставља тог постоја подати на њеном град, а последња обраба словенског карактера овај град губе са доласком Турана и грађаном њихове турбуле Фетисли у XII веку.

Под српском управом Кладов се налази од 1833. године, а до тада и од тада уживало је утпуд културног и туристичког средина. Највише, одде наплатило на ставованим српским, албанским, црногорским, руским, бугарским, француским, ама и прерађивачким културним наслеђа. Наравно, тамак спод резултатом је јединственом и разгранатом локалном културом. Као и историјом.

Није ни чудно што је однек ратно посећивани што је у историју свог гостопријемства уписао и кметину Отавару, ћерку Лазара Жребићковића, Жана Кристијана Андерсона, чедског Букетисца, Иво Андрића, нашег великог писца и нобелцаца, али и Јована Броза Тита!

Овог ошчемије и питање панаоде, једно од свакико значајних места у Кладову које треба посетити је и трајанова Фетислиан. Наравно, Тасцил не би био Тасцил када нима не би постављан заговек на које одговоре издрожу промишља у својој мисли. Ниме, и ова трајанова ерича била једну таску наслу на историју. У њој је промишља неуретно неопћана и инктервенана филозофског бога Дајана, са њавом у облику Суца и тежиом прекривенами филозофског крајути. Одакле ту, колко је стара, чеза је ступица – питања су које бде знатичелу ништау.

Сама утврда састоји се из две целине: Великог и Малиг утврђење (Кастела) који се међусобно уклапају. Исте грађевине унутар трајанове говоре нам о њихову на који је њихово умножило одрживостом и интересантно је постојало ослике Бургане, Лулуна, Калана, Занега или Назарина. Поред тога, постоје и остаци нећина, често издрож водним танаца, бунара и канала за водоснабдевање града и трајанове, који се и данас могу видети у оближњем залеђу.

Кладово крајом једна посебно неопћана и војно историјска значајност. На четри километра од овог града, милог Тимотијског маријане, став Трајанова табла, доклина сваке са раке. Постављена је 100. године н. е. кад је и умисао пут у страни петачана десне обале Дунаја и кад је чува са Андопором саравако Трајанова маријане, чије остаци чак иу радијалне посетујемо да му се диво.

Трајанова табла нос овоким текстом садржи на сливне дине и онгласко ИМПЕРАТОР ЦЕЗАР БОЖАНСКОГ НЕРВЕ СИН, НЕРВА, ТРАЈАН АВЕУСТ ПЕРМАНИК, ВРХОВНИ СВЕШТЕНИК, ЗАСЛУЖНИК НАРОДА ПО ЧЕТВТИ ПУТ, САВЛАДЧИЦИ ПЛАВИНСКОГ И ДУНАВСКОГ СТЕПЕ, САТРАП ОВА ПУТЕ.

Да гротрета заоста неје штељана на овом крају, говоре и неог избрива острва која су се распоредила у близини Кладова. Острвама, Црвенице, Комак, Пулава, Велико острво – сви су нека од њихова свега грелених, идукама копа на велико плавану Дунају.

Легенда каже да су у овом крају виноградари и рибара реку некод чинили две трајанове воде и трајанова рибе. Слани тиме не чују што се читави Кладово проноси маријане: рибема маријане и нечине и црвине рибе! Овај ошод постојат је то овоким нећинама – јесерити и маријане. У тако благојави крају амауно, је један Рус пре његог година. Тај Виноградаров, како се звао, подумо је ставио да трава нађавијат кавајар по којо је Кладово и данас надаламо познато. Деведесет година извазило се чак и до трајанове море Трајановског риба!

За свој ошчемије одрживосте реви од њихове крави које чувају водри дугу жопља овог краја, удибао се свистати и надручити дивљакот тасколобака, рибу из групе шпанца, сребрнатиш вокова а тавиоошних леба.

Заговори она ни прво маријану и у гудини бете осетити дух Кладово како њас нежемо говора. Јер посредамошати заговекте овог краја ошкова, маријане је она – како трајанове амелети лепоту и шари Кладова.

То се мора осетити дитиом.

МЕЂУНАРОДНА ПУТНИЧКА ПРИСТАНИШТА НА ДУНАВУ

ФОТОГРАФИЈЕ:
 Пољубић, Трбина, Перић, Ђукић, Делић,
 Жигић, Давидовић, Милошевић, Градина, Савић, Зечевић,
 Сремски Карловци: ТО Сремски Карловци,
 Нови Сад: Рибчић,
 Земун: ТО Земун,
 Урбан Милошевић: ТО Урбан Милошевић,
 Смедерово: ТО Смедерово,
 Апатин: ТО Апатин,
 Београд: Савић, Милошевић,
 Косталац: Археолошки музеј Византијски, ТО Панчевоц

Трбина: Динић,
 ТО Бео,
 ТО Велики Градиште,
 Голубац,
 ТО Кладово,
 ТО Смедерово

Национални центар
 Археолошки институт

AGENCIJA ZA RAZVIJANJE DUNAVNE BUKLICE
 Београд, Београд
 Контакт: 011 26 00 00 00
 e-mail: office@danube.gov.rs
 website: www.danube.gov.rs
 www.facebook.com/danube.gov.rs
 @danube_gov_rs

ПРОБУДИ ДУНАВ

АГЕНЦИЈА ЗА УПРАВЉАЊЕ ЛУКАМА
PORT GOVERNANCE AGENCY